

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

, mede voor haar minderjarig kind '
appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/12969 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 16 augustus 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 maart 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 augustus 2007, verzonden op 24 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Raveslout, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Lid van de enkelvoudige kamer

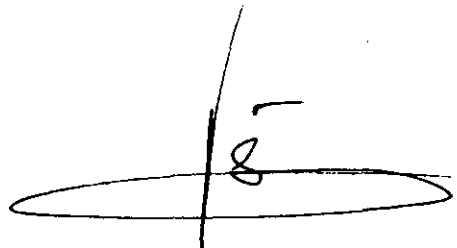
w.g. Van Os-Raveslout
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 november 2007

248-561.

Verzonden: 9 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/12969

Uitspraak in het geschil tussen:

gestelde geboortedatum en in de bestreden beschikking toegekende
geboortedatum
eiseres,
V-nummer:
mede namens haar minderjarig kind,

geboren op
V-nummer:
beiden van Chinese nationaliteit,
gemachtigde: mr. K.J. Meijer, advocaat te Sint Annaparochie,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. C. Gullen, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 2 april 2006 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 8 maart 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 23 maart 2007 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep op nader aan te voeren gronden ingesteld. Bij brief van 19 april 2007 zijn de gronden van het beroep aangevuld.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en haar in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 13 augustus 2007. Eiseres is verschenen bij haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiseres heeft ter ondersteuning van haar aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. De vader van eiseres, die slager was, heeft na een ruzie een andere slager, die zij altijd oom noemde, met een mes neergestoken tengevolge waarvan hij invalide is geworden. Daarop is haar vader naar een andere provincie gevlucht. De familie van oom heeft aangifte gedaan bij de politie. Omdat eiseres geen geld had om een schadevergoeding te betalen, moest zij oom in zijn woning gaan verzorgen. In zijn woning moest eiseres allerlei werkzaamheden verrichten en oom deed heel moeilijk tegen eiseres, waarop zij op een dag naar haar ouderlijke woning is gerend. Zij heeft haar oma verteld dat zij niet meer voor oom wilde werken. Haar oma heeft toen een slangenkop gevonden die haar vlucht heeft geregeld. Eiseres is op 29 mei 2005 Nederland binnengekomen.

2.2. Verweerder heeft het bestreden besluit van 8 maart 2007 als volgt gemotiveerd. Ten aanzien van de stelling dat terugkeer van eiseres en haar dochter naar China een met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) strijdige behandeling oplevert, heeft verweerder overwogen dat van strijdigheid met artikel 3 EVRM geen sprake is. Voor zover eiseres stelt dat zij een alleenstaande ongehuwde moeder is, heeft verweerder verwezen naar het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 30 juni 2005 inzake China (kenmerk: DPV/AM-877726), waar in paragraaf 3.1.2 onder het kopje 'Nationale wetgeving' staat vermeld dat vrouwen met een in het buitenland geboren kind kunnen terugkeren in de Chinese maatschappij en hulp kunnen vragen bij het buurtcomité in de plaats van herkomst. Via het buurtcomité kan een bijstandsuitkering worden aangevraagd en verder kan een ongehuwde moeder ook sociale ondersteuning krijgen. Met betrekking tot de stelling dat eiseres niet kan werken, is overwogen dat door haar geen omstandigheden zijn aangevoerd op grond waarvan zou kunnen worden geconcludeerd dat aan het niet kunnen vinden van werk of het ontvangen van een gering salaris verdragsgerelateerde redenen ten grondslag liggen.

2.3. Eiseres heeft in de eerste plaats verwezen naar al hetgeen in de zienswijze naar voren is gebracht. Voorts stelt eiseres dat zij wel degelijk concrete redenen heeft aangedragen die de conclusie rechtvaardigen dat zij en haar minderjarig kind bij uitzetting naar China een reëel risico lopen om te worden onderworpen aan folteringen, onmenselijke of vernederende behandelingen (bestrafningen) als bedoeld in artikel 3 EVRM. Zij heeft in China min of meer als slavin gedwongen moeten werken voor de persoon die door toedoen van haar vader invalide is geraakt. De kans bestaat dat zij bij terugkeer wederom zal worden benaderd door (de familie van) die persoon om opnieuw voor hem te moeten zorgen. Eiseres meent dat het niet onaannemelijk is dat zij ter verantwoording zal worden geroepen voor de tussentijdse beëindiging van de verzorging van deze persoon. Voorts stelt eiseres, nu zij thans een alleenstaande moeder is met de zorg voor haar minderjarig kind, niet alleen zij maar ook haar minderjarig kind het risico loopt op een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling. Eiseres meent dat zij in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000. Verder merkt eiseres op dat uit artikel 3 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (IVRK) volgt dat rekening moet worden gehouden met de belangen van het kind. Ingevolge het tweede lid van genoemd Verdrag rust op de Staat de verplichting om het kind te beschermen en te verzorgen. Eiseres meent dat verweerder daarmee in de bestreden beschikking onvoldoende rekening heeft gehouden. Op grond van het voorgaande stelt

eiseres dat de bestreden beschikking onzorgvuldig tot stand is gekomen en voor vernietiging in aanmerking komt.

Beoordeling van het beroep

2.4. De rechtbank stelt gelet op de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting vast dat het geschil zich beperkt tot de vraag of eiseres op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 in aanmerking kan worden gebracht voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.5. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling:

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

2.6. De rechtbank is van oordeel dat verweerder terecht heeft gesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op de b-grond van het eerste lid van artikel 29 Vw 2000. De rechtbank verwijst daarbij naar wat verweerder daarover in de bestreden beschikking heeft opgemerkt en verenigt zich daarmee. Zij overweegt nog als volgt.

Eiseres heeft gesteld dat de kans aanwezig is dat zij bij terugkeer wederom benaderd zal worden door de (familie van) de persoon die door toedoen van haar vader invalide is geraakt en dat zij opnieuw voor die persoon zal moeten zorgen. De rechtbank overweegt daartoe dat verweerder in de door eiseres naar voren gebrachte stelling geen grond heeft hoeven zien voor de conclusie dat eiseres bij terugkeer naar China en met artikel 3 EVRM strijdige behandeling te wachten staat. Voor de stelling dat er kans bestaat dat het kind van eiseres als pressiemiddel zal worden gebruikt geldt dit evenzeer. De rechtbank acht daartoe van belang dat de stellingen van eiseres op vermoedens berusten en niet -met stukken- zijn onderbouwd dan wel op andere wijze nader zijn geconcretiseerd.

Met betrekking tot de stelling van eiseres dat zij bij terugkeer naar China geen bescherming zal kunnen verkrijgen van de Chinese autoriteiten, overweegt de rechtbank dat deze stelling evenmin is onderbouwd. Zij acht daartoe van belang dat de gemachtigde van eiseres ter zitting desgevraagd heeft aangegeven dat hij de stelling dat eiseres bij terugkeer naar China geen bescherming van de Chinese autoriteiten kan verkrijgen, niet kan onderbouwen.

De stelling dat het minderjarige kind van eiseres bij terugkeer naar China eveneens een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling te wachten staat, deelt de rechtbank niet. Zij overweegt daartoe dat - zoals ook verweerder in het verweerschrift heeft gesteld - in paragraaf 3.1.2 onder het kopje 'Nationale wetgeving' van het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 30 juni 2005 inzake China, staat vermeld dat vrouwen met een in het buitenland geboren kind kunnen terugkeren in de Chinese maatschappij en tevens hulp kunnen vragen bij het buurtcomité in de plaats van herkomst. Voorts staat daarin vermeld dat een ongehuwde moeder ook sociale ondersteuning kan krijgen. Op grond van het voorgaande valt naar het oordeel van de rechtbank niet in te zien dat het minderjarige kind van eiseres zal worden blootgesteld aan een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling.

2.7. Gelet op het voorgaande heeft verweerder op goede gronden besloten om aan eiseres geen verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 te verlenen.

2.8. Ten aanzien van het beroep van eiseres op artikel 3, eerste lid, IVRK overweegt de rechtbank dat dit beroep niet kan slagen. Daartoe acht de rechtbank van belang dat eiseres het beroep op het IVRK niet heeft onderbouwd dan wel anderszins voldoende heeft geconcretiseerd.

2.9. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.10. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. L.W. Janssen, rechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiter als griffier op 16 augustus 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 24 AUG 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5758	
B	21 SEP 2007
ZAAKNR.	
AAN:	V/I
BEHANDELD: DD:	PAR:

ADVOCATENKANTOOR
MEIJER

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

ADVOCaat & PROCUREUR
mr. K. J. Meijer

BEZOEKADRES
Van Harenstraat 3
9076 BS St. Annaparochie

Sint Annaparochie, 21 september 2007

CORRESPONDENTIEADRES
Postbus 10
9076 ZN St. Annaparochie
T (0518) 40 21 86
F (0518) 40 29 76

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer/mevrouw,

Namens geboren op en van Chinese nationaliteit, thans wonende te
-hierna verder te noemen: appellante,- alsme-
de namens haar minderjarige kind geboren op te dezer zake woon-
plaats kiezende te Sint Annaparochie aan de Van Harenstraat 3 (9076 BS) ten kantore van
advocaat mr. K.J. Meijer, die te dezer zake door appellante voornoemd tot bepaaldelijk ge-
volmachtigde is aangeteld en als zodanig optreedt om namens appellante voornoemd hoger
beroep in te stellen, deel ik u hierbij mee dat ik heden, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd
door appellante voornoemd,

HOGER BEROEP instel tegen de uitspraak d.d. 16 augustus 2007, aan haar te dezer zake
bepaaldelijk gevolmachtigde verzonden op 24 augustus 2007, van de vreemdelingenkamer
van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Groningen met registratienummer Awb
07/12969, waarbij het namens appellante ingediende beroepschrift d.d. 23 maart 2007, gericht
tegen de beschikking van verweerder d.d. 8 maart 2007, -waarbij afwijzend op de aanvraag
van appellante d.d. 2 april 2006 om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde
tijd is beslist-, ongegrond is verklaard.

Grief I

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de recht-
bank Groningen in haar uitspraak, r.o. 2.6, ten onrechte geoordeeld dat: "De rechtbank is van
oordeel dat verweerder terecht heeft gesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor een ver-
blijfsvergunning op de b-grond van het eerste lid van artikel 29 Vw 2000. De rechtbank ver-

wijst daarbij naar wat verweerder daarover in de bestreden beschikking heeft opgemerkt en verenigt zich daarmee. Zij overweegt nog als volgt.

Eisers heeft gesteld dat de kans aanwezig is dat zij bij terugkeer wederom benaderd zal worden door de (familie van) de persoon die door toedoen van haar vader invalide is geraakt en dat zij opnieuw voor die persoon zal moeten zorgen. De rechtbank overweegt daartoe dat verweerder in de door eiseres naar vorengebrachte stelling geen grond heeft hoeven zien voor de conclusie dat eiseres bij terugkeer naar China een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling te wachten staat. Voor de stelling dat er kans bestaat dat het kind van eiseres als pressiemiddel zal worden gebruikt geldt dit evenzeer. De rechtbank acht daartoe van belang dat de stellingen van eiseres op vermoedens berusten en niet -met stukken- zijn onderbouwd dan wel op andere wijze nader zijn geconcretiseerd.

Met betrekking tot de stelling van eiseres dat zij bij terugkeer naar China geen bescherming zal kunnen krijgen van de Chinese autoriteiten, overweegt de rechtbank dat deze stelling evenmin is onderbouwd. Zij acht daartoe van belang dat de gemachtigde van eiseres ter zitting desgevraagd heeft aangegeven dat hij de stelling dat eiseres bij terugkeer naar China geen bescherming van de Chinese autoriteiten kan verkrijgen, niet kan onderbouwen.

De stelling dat het minderjarige kind van eiseres bij terugkeer naar China eveneens een met artikel 3 EVRM strijdige handeling staat wachten staat, deel de rechtbank niet. Zij overweegt daartoe dat - zoals ook verweerder in het verweerschrift heeft gesteld - in paragraaf 3.1.2 onder het kopje 'Nationale wetgeving' van het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 30 juni 2005 inzake China, staat vermeld dat vrouwen met een in het buitenland geboren kind kunnen terugkeren in de Chinese maatschappij en tevens hulp kunnen vragen bij het buurtcomité in de plaats van herkomst. Voorts staat daarin vermeld dat een ongehuwde moeder ook sociale ondersteuning kan krijgen. Op grond van het voorgaande valt naar het oordeel van de rechtbank niet in te zien dat het minderjarig kind van eiseres zal worden blootgesteld aan een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling."

Toelichting: Appellante heeft gedurende de procedure in haar relaas aangegeven dat de familie van de persoon die door toedoen van haar vader invalide is geworden haar min of meer ertoe hebben gedwongen om als slavin te werken althans om die persoon te verzorgen en diens huishouding te voeren. De vader van appellante kon haar hiertegen niet beschermen aangezien deze was gevlucht omdat hij bang was om door de autoriteiten gezocht te worden vanwege het feit dat hij iemand had neergestoken. Voor de werkzaamheden die appellante diende te verrichten voor de persoon die door toedoen van haar vader invalide was geraakt, kreeg zijn niet betaald; appellante werd als slavin gebruikt.

Nu door verweerder van appellante wordt verwacht om zich bij uitzetting wederom te vestigen in haar plaats van herkomst, -ingevolge het ambtsbericht inzake China van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 30 juni 2005 (kenmerk: DPV/AM 877726)-, bestaat daarmee al-

dus de kans dat appellante wederom benaderd zal worden door (de familie van) de persoon die door toedoen van haar vader invalide is geraakt teneinde opnieuw voor de persoon te moeten gaan zorgen althans het is niet onaannemelijk dat appellante ter verantwoording zal worden geroepen voor de tussentijdse beëindiging van de verzorging van deze persoon.

Nu appellante thans bovendien een alleenstaande ongehuwde moeder met de zorg voor haar minderjarig kind is, loopt niet alleen appellante het risico om te worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, maar loopt ook haar minderjarig kind het risico te worden van een door artikel 3 EVRM verboden (be)handeling. Immers, de kans bestaat dat het minderjarige kind van appellante door (de familie van) de persoon die door toedoen van haar vader invalide is geraakt als drukmiddel zal worden gebruikt om appellante ertoe te bewegen deze persoon opnieuw te gaan verzorgen althans het is niet onaannemelijk dat appellante, onder bedreiging van haar kind iets te zullen aandoen, ervoor zal moeten zwichten om wederom min of meer als slavin te werk te worden gesteld. In dat geval zal het voor appellante onmogelijk zijn om alsdan nog werk te vinden en voldoende sociaal te functioneren zodat aldus het risico bestaat dat appellante niet in staat zal zijn om haar minderjarige kind, naar objectieve maatstaven gemeten, op te voeden en te verzorgen. Appellante stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd. Appellante stelt derhalve dan ook dat zij in aanmerking dient danwel diende te komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet.

Grief II

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Groningen in haar uitspraak, r.o. 2.7, ten onrechte geoordeeld dat: "Gelet op het voorgaande heeft verweerder op goede gronden besloten om aan eiseres geen verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 te verlenen."

Toelichting: Appellante verwijst hierbij naar de toelichting op grief I waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig mede dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief II. Appellante stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd. Appellante stelt derhalve dan ook dat zij in aanmerking dient danwel diende te komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet.

Grief III

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de recht-

bank Groningen in haar uitspraak, r.o. 2.8, ten onrechte geoordeeld dat: "Ten aanzien van het beroep van eiseres op artikel 3, eerste lid, IVRK overweegt de rechtbank dat dit beroep niet kan slagen. Daartoe acht de rechtbank van belang dat eiseres het beroep op het IVRK niet heeft onderbouwd dan wel anderszins voldoende heeft geconcretiseerd."

Toelichting: Appellante merkt op dat artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van het Kind vermeldt dat bij een beslissing door een Staat de belangen van het kind een essentiële overweging dienen te vormen en dat aldus terzake een zorgvuldige belangenafweging de belangen van het kind een essentieel punt zijn ten aanzien van de besluitvorming die het bestuursorgaan neemt. Bovendien rust er op de Staat, conform artikel 3, lid 2 van het Kinderverdrag, de verplichting om het kind te beschermen en te verzorgen. Met andere woorden, in beginsel dient op grond van dit artikel ook te worden bekeken of een kind dient te worden beschermd tegen een dreigende schending van artikel 3 EVRM. In de in beroep bestreden beschikking is echter ten aanzien van een dreigende schending van artikel 3 EVRM met betrekking tot het minderjarige kind van appellante, dus los van de situatie van appellante zelf, niet of onvoldoende overwogen of hiervan sprake is danwel zal zijn indien appellante gedwongen wordt terug te keren naar het land van herkomst. Dit is des te schrijnender aangezien het beleid zoals dit thans door de Nederlandse overheid wordt gevoerd geldt voor kinderen die in Nederland zijn geboren hetgeen in casu ook het geval is. Appellante stelt derhalve dan ook dat de in beroep bestreden beschikking onzorgvuldig tot stand is gekomen en reeds daarom voor vernietiging in aanmerking kwam. Appellante stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd. Appellante stelt derhalve dan ook dat zij in aanmerking dient danwel diende te komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet.

Grief IV

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Groningen in haar uitspraak, r.o. 2.9, ten onrechte geoordeeld dat: "Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond."

Toelichting: Appellante verwijst hierbij naar de toelichting op grief I t/m III waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig mede dient te worden beschouwd als ware dit de toelichting op grief IV. Appellante stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd. Appellante stelt derhalve dan ook dat zij in aanmerking dient danwel diende te komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet.

REDENEN waarom appellante zich tot u wendt met het eerbiedige verzoek om:

1. het hoger beroep d.d. 21 september 2007 gegrond te verklaren en rechtdoende;
2. de in dit hoger beroep bestreden uitspraak d.d. 16 augustus 2007 te vernietigen;
3. het beroepschrift d.d. 23 maart 2007 gegrond te verklaren;
4. de bestreden beschikking van verweerder d.d. 8 maart 2007 te vernietigen en rechtdoende;
5. te bepalen dat aan appellante een verblijfsvergunning asiel in de zin van artikel 28 Vw 2000 op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 zal behoren te worden verleend danwel
6. te bepalen dat verweerder, met inachtneming van uw besluit, opnieuw op de aanvraag van appellante tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel zal behoren te beslissen;
7. verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten van appellante voor rechtsbijstand en griffierecht.

Hoogachtend,

mr. K.J. Meijer

bijlage: uitspraak rechtbank Groningen d.d. 16 augustus 2007 (Awb 07/12969)